

Børnepasningsorloven skal være en reel mulighed for både kvinder og mænd, og det vil jeg som ligestillingsminister gerne gøre noget for.

Jann Sjursen (KRF):

Nu vil jeg godt understrege, at det ikke var mig, der lagde ministeren de ord i munden, at de unge kvinder ikke var rigtig kloge; det var faktisk noget, som jeg kunne læse mig til i Aktuelt den 6. marts. Men o.k., lad det være.

Jeg synes, at ministeren springer lidt over, hvor gærdet er lavest, i diskussionen om, hvordan flere fædre kan komme på banen i forhold til brug af orlovsordninger, for det, som jeg mener er kendsgerninger, som har bidraget negativt til i højere grad at få integreret mændene på hjemmefronten, er, at Danmark ikke ligger i front, er foregangsland i det mindste i forhold til de nordiske lande, når det gælder om at skabe større sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv.

Danmark har ikke gode orlovsordninger. Der bliver ikke kompenseret godt nok i forhold til det løntab, som småbørnsfamilierne lider, når de bruger orlovsordningerne. Vi har ikke mulighed for at bruge disse også i tilknytning til deltidsarbejde.

Når ministeren har det udmærkede ønske, at man skal skabe bedre sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv, hvorfor så ikke gå ind i en diskussion af, om vi ikke kunne drage nytte af nogle af de erfaringer, som man har gjort i de andre nordiske lande på orlovsområdet, hvor fædre trods alt er lidt stærkere fremme – selv om det heller ikke er så meget endda – end de er i Danmark?

Frank Dahlgaard (UP):

Ministeren taler gang på gang i sit svar om konsekvenserne på arbejdsmarkedet for kvinderne af at prioritere deres børn højt, men er ministeren ikke opmærksom på, at det også kan have konsekvenser, hvis man prioriterer børnene lavt? Og har ministeren ikke læst mange interview ikke bare med mænd, der er kommer op i nærheden af pensionsalderen, men også med kvinder på høje, fremtrædende poster i samfundet – som der heldigvis også er mange kvinder, der har i Danmark – som siger, når de bliver spurgt: Er der noget, du fortrød?: Ja, jeg skulle have været der, dengang mine børn var små. Det er da en hård konsekvens for en kvinde at måtte drage den lære og føle, at dér gjorde man noget forkert.

Er ministeren ikke klar over, at man ikke kan spole filmen tilbage og så gøre det rigtige? Er ministeren ikke klar over, at man en gang imellem skal følge sine følelser og ikke bare, hvad en minister siger henne i et parlament, hvor ministeren i øvrigt bruger tal og statistikker, som ikke har en pind med virkeligheden at gøre?

Ministeren for ligestilling (Lotte Bundsgaard): Jeg vil starte med hr. Frank Dahlgaard først. Jeg er enig med hr. Frank Dahlgaard i, at man ikke kan spole sit liv tilbage. Jeg er også enig med hr. Frank Dahlgaard i, at man skal følge sit hjerte.

Når det så er sagt, vil jeg godt sige lidt til hr. Jann Sjursens diskussion. Jeg synes, det er en spændende diskussion, hvordan vi får flere kvinder og mænd, eller især flere mænd til at deltage og flere mænd til at tage orlov. Derfor kigger jeg mig selvfølgelig også rundt og ser på, hvilke ordninger man har andre steder.

Nogle har talt meget om den islandske model, hvor man altså får 3 måneders ekstra orlov, og har sagt, at hvis vi fik den i Danmark, ville mange flere mænd tage orlov.

Desværre er det sådan, at det faktisk viser sig ikke at være tilfældet. I Danmark har vi jo den islandske model, blot i lidt mindre målestok. I Danmark har fædrene jo én måned af barselorloven, som er forbeholdt dem: to uger lige efter fødslen og to uger 25 og 26 uger efter fødslen. Det er desværre bare sådan, at efter fødslen er der kun godt og vel halvdelen af fædrene, der benytter sig af den her mulighed, og kun hver femte far benytter sig af muligheden, når vi når frem til uge 25 og 26 efter fødslen. Så hvis missionen er at få nogle flere mænd til at tage orlov, tror jeg faktisk ikke, at det umiddelbart er den ordning, man skal benytte.

Hvad så med økonomien, kan man spørge. Kan vi få flere mænd, en større procentdel, til at tage orlov, hvis vi har en højere ydelse?

Når vi ser på mændene, er det jo, som jeg også sagde tidligere, sådan, at uanset om orlovsydelsen har været på 80 pct., 70 pct. eller 60 pct., har kun 7-9 pct. af dem, der har taget orlov, været mænd.

Derfor mener jeg faktisk, at det her i langt højere udstrækning handler om at få skabt en familievenlig politik på arbejdspladserne og få sikret, at man, når man tænker ferie, tænker på børnefamilierne, hvilket vi jo også har vedtaget en lov, der skal sørge for, få sikret, at man, når man fordeler arbejdstid, tænker på børnefamilierne, og alle de her ting. Jeg mener faktisk, det er der, det